

УДК 330.3

ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНИЙ РОЗВИТОК ПІДПРИЄМСТВ: СТРАТЕГІЯ СТАЛОГО ЗРОСТАННЯ В УМОВАХ ДИНАМІЧНОЇ ЕКОНОМІКИ

Іванов І.О., Зінов'єв А.П.

e-mail: ihor.ivanov1@nure.ua, artur.zinoviev1@nure.ua

Харківський національний університет радіоелектроніки, каф. ЕК
м. Харків, Україна

This paper examines innovation-investment development as a key factor for ensuring sustainable business growth. It discusses how combining innovative solutions with investment strategies helps achieve strategic goals and improve competitiveness. The study highlights the importance of aligning innovation efforts with financial resources and planning to overcome challenges in a dynamic market. It also explores the role of strategic vision, investment policies, and organizational capabilities in successful implementation. The paper addresses challenges such as limited funding and skilled personnel and how overcoming them can lead to greater efficiency. In conclusion, it emphasizes that innovation-investment development is crucial for businesses aiming to stay competitive and grow.

У сучасному світі економіка змінюється надзвичайно швидко, і підприємства змушені постійно адаптуватися до нових умов. Конкуренція стає жорсткішою, а технологічний прогрес – усе стрімкішим. Глобалізація, цифровізація, зміна споживчих уподобань і екологічні виклики формують нову реальність, у якій вже недостатньо просто зберігати стабільність – потрібно активно розвиватися, випереджати конкурентів та впроваджувати нові підходи. Саме в цьому контексті набуває особливої актуальності інноваційно-інвестиційний розвиток як один з основних механізмів забезпечення сталого зростання підприємств.

Інноваційно-інвестиційний розвиток – це не просто технічне оновлення чи поява нових продуктів, це цілісний процес, під час якого підприємство впроваджує нові технології, ідеї, рішення, методи організації виробництва чи бізнес-моделі, вкладаючи в це фінансові, матеріальні або людські ресурси. Інакше кажучи – це поєднання інновацій і інвестицій задля досягнення стратегічних цілей та підвищення конкурентоспроможності. На практиці це може мати різні форми: від запуску нової виробничої лінії, автоматизації логістики чи модернізації обладнання – до впровадження цифрових платформ управління, нових сервісів для клієнтів або створення інноваційних партнерств.

Будь-який процес інноваційного розвитку розпочинається з чіткого усвідомлення стратегічних цілей підприємства. Організація повинна мати ясне уявлення про мотиваційні чинники впровадження трансформаційних змін – зокрема, зниження виробничих витрат, розширення ринкової

присутності, підвищення якості продукції або адаптацію до екологічно сталих стандартів. Наступним етапом виступає стратегічне планування, яке включає визначення необхідних інновацій, аналіз наявних ресурсів, виявлення потреби у залученні зовнішніх ресурсів, а також розробку механізмів їх ефективного використання. У межах цього етапу формується цілісне бачення подальшого розвитку підприємства, окреслюються ключові показники ефективності та обираються інструменти реалізації запланованих змін.

Інвестиційна складова в цьому процесі відіграє критично важливу роль. Жодна інновація не може бути реалізована без належного фінансування. Навіть найкращі ідеї залишаються лише концепціями без необхідної ресурсної підтримки, тому підприємству важливо мати продуману інвестиційну політику, яка передбачає вибір оптимальних джерел фінансування – від власних коштів і банківських кредитів до державних програм підтримки чи міжнародних грантів. Крім того, важливо враховувати ризики, пов'язані з інвестиціями, і мати механізми їх мінімізації.

Формування дієвого механізму інноваційно-інвестиційного розвитку включає кілька ключових елементів. По-перше, це стратегічне бачення і довгострокове планування, яке передбачає не лише адаптацію до поточних умов, а й проактивне реагування на майбутні виклики. По-друге – грамотна інвестиційна політика з чітким урахуванням пріоритетів, фінансових можливостей та ризиків. По-третє – кадрове та організаційне забезпечення: кваліфіковані працівники, системи навчання та мотивації, ефективна управлінська структура, що сприяє інноваціям. І, безумовно, важливу роль відіграє сучасна інформаційно-аналітична база, яка дозволяє об'єктивно оцінити ситуацію на ринку, аналізувати конкурентів, прогнозувати тенденції та ухвалювати виважені управлінські рішення.

Сучасні підприємства, що орієнтовані на розвиток, не можуть ігнорувати необхідність інвестування в інновації. Інноваційна діяльність уже давно перестала бути лише конкурентною перевагою – вона перетворилася на стратегічну потребу в умовах динамічного ринкового середовища. Такий підхід вимагає наявності організаційної зрілості, стратегічного бачення та готовності до прийняття ризикованих управлінських рішень. Водночас слід враховувати, що ризики, пов'язані з впровадженням інновацій, часто є менш загрозливими, ніж ті, що виникають унаслідок стагнації. Компанії, які зволікають із впровадженням оновлень, стрімко втрачають конкурентні позиції, особливо на ринках із високою динамікою розвитку [2]. Утім, на практиці процес інноваційно-інвестиційного розвитку часто супроводжується низкою об'єктивних ускладнень. Серед найбільш поширених слід виокремити обмеженість інвестиційних ресурсів, ускладнений доступ до високоякісного фінансування, невизначеність макроекономічного та політичного середовища, відсутність системної державної підтримки, а також дефіцит

кваліфікованих спеціалістів. В Україні також наразі остаточно не сформовано ринок венчурного капіталу, що суттєво ускладнює реалізацію інноваційних проєктів, особливо у секторі малого та середнього підприємництва. Окрім цього, нерідко спостерігається відсутність належної управлінської культури, орієнтованої на підтримку змін, стимулювання креативності та організаційної гнучкості [2, 3].

Попри зазначені виклики, кількість прикладів успішної реалізації інноваційно-інвестиційного підходу неухильно зростає. Підприємства, які змогли інтегрувати інноваційні рішення з інвестиційними ресурсами в єдину стратегічну модель, демонструють суттєве підвищення ефективності, оптимізують виробничі процеси, покращують якість продукції та послуг, освоюють нові ринки й утверджуються як лідери у відповідних секторах. Успішність таких компаній, як правило, є результатом раціонально сформованої стратегії, управлінської рішучості, ефективного менеджменту та організаційної спроможності до змін.

Отже, інноваційно-інвестиційний розвиток слід розглядати як комплексну та динамічну модель трансформації підприємств, що передбачає цілісну інтеграцію інноваційних рішень та інвестиційних механізмів у всі аспекти господарської діяльності. Такий підхід вимагає не лише ресурсного забезпечення, а й наявності відповідної управлінської культури, стратегічного бачення та готовності до постійних змін. У сучасній економічній реальності саме синергія інновацій та інвестицій виступає ключовим чинником забезпечення довгострокової конкурентоспроможності та сталого розвитку. Тому впровадження інноваційно-інвестиційної моделі має стати пріоритетним вектором для підприємств, які прагнуть не лише адаптуватися до змін, але й активно впливати на формування майбутніх тенденцій у своїй галузі.

Список використаних джерел:

1. Стахурська С. Методичні підходи до формування механізму інвестування інноваційного розвитку підприємства. *Економіка та суспільство*. 2022. Вип. 40. URL: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-40-49>.

2. Романюк О. Фінансові механізми підтримки інноваційно-інвестиційного розвитку агропромислових підприємств. *Development Service Industry Management*. 2024. № 3. С. 260-267. URL: [https://doi.org/10.31891/dsim-2024-7\(39\)](https://doi.org/10.31891/dsim-2024-7(39)).

3. Havrylchenko O., Polozova T., Bilyk V., Pokanievych Y., Larionova K. Innovation-Investment Mechanism of the Economic Entities Development in the Conditions of Transformational Challenges. *Management Theory and Studies for Rural Business and Infrastructure Development*. 2023. 45(4). pp. 343-351. <https://doi.org/10.15544/mts.2023.34>